

Festivalis užsiaugino savo žiūrovą

► Prieš programą aktorė Nelė Savičenko trumpam prisėdo pabendrauti su „Pajūrio naujienomis“.

- Miela Nele, kokie keliai Jus atvedė į Pakutuvėnus ir kuo šios erdvės jums kitiškos?

- Pakutuvėnai, manau, visiems yra kitiški: čia traukia brolio Gedimimo asmenybė ir labai stiprus išgrynintas dvasinis laukas. Visi dvasininkai čia – imlūs novatoriškoms ir gilioms meno idėjoms, ką liudija ir šis renginys. „Pakūtos dozė“ rengiama ne paviršutiniškai, o iš visų jėgų, ir šis festivalis jau turi savo klausytoją, kuris dvasiškai gerokai ūgtelėjęs už kitus:

- Ar šis projektas Jums pirmasis ir vienas iš pirmųjų visoje Lietuvoje, kur paliesta tokia jautri tema?

- Taip, žydų likimo tema yra ypač jautri. Tačiau tai nėra pirmasis ir vienintelis projektas, - mūsų visuomenė jau praregėjo ir geba pažvelgti ten, kur labai skaudu, o menininkai perteikia menine išraiška. Negalime būti civilizuoto pasaulio dalimi, jeigu atvirai apie tai nekalbėsime. Apsidžiaugiau, kai buvau pakviesta į šį projektą, pati ieško-

► Nacionalinio dramos teatro aktorė Nelė Savičenko meno akciją „Pakūtos dozė“ vertina kaip itin savitą Lietuvos meno reiškinį. Ritos Nagienės nuotr.

jau ir pasirinkau repertuarą.

- Į kokį kūrybinį verpetą dabar panirusi Jūsų širdis?

- Nacionaliniame dramos teatre jau pasirodė premjera – spektaklis „Akmuo“ pagal dramaturgo Marijaus von Maryenburgio pjesę, jame vaidiname kartu su Vaiva Mainelyte. Pjesė – apie Berlyno sienos griuvimą, veiksma apima ilgą laikotarpį nuo 1935 iki 1993 metų ir

pateikiamas per vienos šeimos, kuri įsikūrė žydams prieš karą priklausiusiame name. Šios šeimos istorija tampa ir visos Vokietijos istorija – paliečiama kaltės dėl nacizmo našta, pyktis dėl valstybės išdraskymo. Čia taipogi paliesta ir žydų tautos tema. Pjesė nagrinėja žmogaus identitetą, kaip jis susitęsęs žudynėmis ir bando melu dangstyti tiesą. Spektaklyje tai perteikia trijų kartų moterys: V.Mainelytė vaidina motiną, o aš – jos dukterį Heidrun.

- Kelis dešimtmečius dirbote Klaipėdos dramos teatre - ir kringiškiškai žiūrovai Jus pamilo. Išvykote į Vilnių, ar dar pamatys kada Jus žiūrovai uostamiesčio scenoje?

- Oi, nuolatos aplink girdžiu liūdnų šnekų. Žinokite: pasikeitė ne tik situacija mano šeimoje ir mano gyvenime, bet ir – laikmetis. Šiuo metu aktoriai migruoja iš vienos vietos į kitą, kuria projektus tai vienur, tai kitur. Neišgyvenu išsiskyrimo su Klaipėda: tai buvo miestas, kuriame įsimylėjau, gyvenau, kūriau. Turėjau nuostabių kolegų, draugų, bet jie juk niekur nedingo. O ką gali žinoti, kokius kelius mums dar skirs likimas.